

Finansų ministrei Gintarei Skaistei
gintare.skaiste@finmin.lt

2023-06-19

Seimo BFK pirmininkui Mindaugui Lingei ir nariams
mindaugas.linge@lrs.lt

Seimo SRDK pirmininkui Justui Džiugeliui ir nariams
justas.dziugelis@lrs.lt

Dėl dalies lošimo paslaugų tiekėjų kaupiamo viršpelnio grąžinimo valstybei ir visuomenei

Apgailestaudama, jog atsakingi valstybės finansų sektoriaus vadovai neranda laiko susitikti ir gyvai išklausti asociacijos pastabų dėl padėties lošimo paslaugų rinkoje, teisinės reguliavimo būklės ir kasdien didėjančių valstybės ir visuomenės negautų pajamų sumos, Nacionalinė lošimo ir žaidimų verslo asociacija siunčia raštu savo pastabas apie lošimo paslaugų rinkos ydas bei teikia pasiūlymus, kaip padėti reikėtų kuo greičiau taisyti.

Šis raštas detalizuoja vieną iš aspektų (progresinio specialiojo mokesčio būtinybę), kurie išsamiai išdėstyti asociacijos kreipimuose į Seimo valdybą 2022-04-11 ir 2022-10-13.

Būtent įstatymų leidėjas ir Finansų ministerija yra tiesiogiai atsakingi už tokios lošimo paslaugų rinkos, kokia ji yra šiandien, suformavimą. Būtent šių įstaigų ankstesni ir esami vadovai kryptingai ir ilgą laiką priiminėjo ir priiminėja populistinius sprendimus, kurie lozinguose įvardinami „vardan piliečių sveikatos“, o realybėje virtę priešingu reiškiniu – didžiausią socialinę riziką turinčių nuotolinių A kategorijos lošimo paslaugų tiekėjų palaikymu ir jų oligopolijos suformavimu. Tokie sprendimai šiems faktinės oligopolijos lyderiams garantuoja dešimtimis milijonų eurų kasmet skaičiuojamą viršpelinį.

Pažymime, jog rinkos problemos susiformavo dėl esminės „ekspertų“ ir sprendimų priėmėjų klaidos – ilguoju laikotarpiu iki šiol preziumuojama, neva pagal savo prigimtį (nepriklausomai nuo vienkartinio statymo ir laimėjimo didžiausios sumos, vieno lošimo mažiausios trukmės ir kt. parametrų) skirtingos lošimo paslaugos turi vienodą socialinę riziką vartotojams, todėl jų teikiama grąža valstybės biudžetui neva taip pat turi būti tokia pati.

NLŽVA ne kartą savo raštuose apie tai yra akcentavusi, pateikdama daugybę nuorodų į mokslinius tyrimus ir pažangių Vakarų Europos valstybių teisinio reguliavimo patirtį – vartotojas (esant laisvai ir vienodai pasirinkimo galimybei) renkasi būtent patrauklesnes t.y. didesnės socialinės rizikos lošimo paslaugas, kuriose galimi dideli laimėjimai ir statymai, labai trumpa vieno lošimo trukmė. Tai akivaizdžiai iliustruoja susiformavusi Lietuvos nuotolinių lošimo paslaugų rinkos struktūra, kurioje dominuoja rizikingiausi A kategorijos neribotų statymų ir laimėjimų, ypač trumpos vieno lošimo trukmės lošimai.

Valstybės kontroliuojamoje ekonominėje veikloje privatiems subjektams negali likti viršpelnio

Lošimo paslaugų (į jas patenka ir loterijos) rinka – pagal valstybės formuojamas sąlygas reguliuojama ekonominė veikla. Dėl šios veiklos objektyvios socialinės rizikos valstybė gali ir privalo ją formuoti taip, kad būtų pasiekti du pagrindiniai tikslai: (a) valdomas socialinės žalos visuomenei mastas; (b) visuomenė

ir valstybė per efektyviai organizuotą, Lietuvos atveju, per organizatorių gaunamų bendrųjų pajamų apmokestinimo sistemą, gauna maksimalią finansinę grąžą.

Nuotolinių lošimo paslaugų rinka Lietuvoje legalizuota 2016-01-01, t.y. veikia septintus metus, todėl nežiūrint fakto jog šio sektoriaus pajamos vis dar auga, o norinčių joje vykdyti veiklą daugiau nėra, galima laikyti, jog ši rinka yra susiformavusi. Pastaraisiais metais kai kurie nuotolinių lošimo paslaugų dominuojantys tiekėjai fiksavo finansinius rezultatus, kurie retai pasiekiami net monopolinėse nekonkurencinėse rinkose (jose viršpelniai dėl konkurencijos nebuvimo yra sąmoningai užtikrinti ir dideli), todėl specialių mokesčių tarifai dideli. Pavyzdžiui, 2021-2022 metais dalies nuotolinių lošimų organizatorių pelnas sudarė daugiau nei 50-60 proc. nuo jų gaunamų bendrųjų veiklos pajamų (GGR, angl. gross gaming revenue). Tuo metu kitų smulkesnių nuotolinių lošimo paslaugų rinkos dalyvių pelnas buvo mažesnis kartais, o antžeminių lažybų punktų ir B kategorijos salonų pelnas tesiekė vos 10%.

Tokiais atvejais, kai veiklos pelningumo rodikliai reikšmingai skiriasi, valstybė turi naudoti finansų inžinerijos įrankius, kurie tuo pat metu ir nesunaikintų smulkiųjų rinkos dalyvių, ir valstybės naudai perimtų perteklinę stambiausių rinkos dalyvių, turinčių viršpelnį, pelno dalį. Tą pažangių Vakarų Europos valstybių atveju įgyvendina lošimo paslaugų rinkos dalyviams taikomas progresinis bendrųjų veiklos pajamų (GGR) apmokestinimo modelis.

Kaip detaliai apskaičiuota 2022-10-13 asociacijos rašte Seimo valdybai (rašto kopija skelbiama interneto svetainės www.losimai.eu skiltyje „Valstybei teikti raštai“) ir jo 4 priede, Lietuvos valstybės biudžeto negautų mokesčių pajamų suma dėl nuotoliniams lošimams netaikomo progresinio apmokestinimo per 2016-2022 metus sudarė apie 37,5 mln. eurų, o vien per 2021-2022 metus beveik 26 mln. eurų.

Todėl, siekiant objektyvios, socialiai teisingos, efektyviai veikiančios mokesstinės sistemos, kuri valstybei užtikrintų didesnę grąžą, siūlytinas žemiau pateiktas bendrųjų pajamų progresinis nuotolinių lošimų apmokestinimo modelis. Jis remiasi siekiu fiksuoti kontroliuojamos komercinės veiklos – lošimo paslaugų – pelno maržą 14-20 proc. ribose (atitinkamai didžiausią ir mažiausią nuotolinių lošimų rinkos dalį užimantiems dalyviams):

- kai nuotolinių lošimų GGR >70 mln. eurų – 60% mokesčio tarifas;
- kai nuotolinių lošimų GGR >60 mln. eurų – 50% mokesčio tarifas;
- kai nuotolinių lošimų GGR >50 mln. eurų – 45% mokesčio tarifas;
- kai nuotolinių lošimų GGR >40 mln. eurų – 40% mokesčio tarifas;
- kai nuotolinių lošimų GGR >20 mln. eurų – 30% mokesčio tarifas;
- mažesniems nuotolinių lošimų GGR organizatoriams (<20 mln. eurų) – 20% mokesčio tarifas.

Vertinant valstybės biudžeto negautas pajamas (37,5 mln. € per 2016-2022 metus), galima palyginti, kad lažybų punktų ir B kategorijos lošimo automatų salonų mokesčių tarifą, kurį sumažinus 5pp nuo 20 iki 15 proc. valstybei tai reikštų tik 1,6 mln. € mokesčių pajamų netekimą, nors reikšmingai sustiprintų mažos socialinės rizikos paslaugų veiklos tęstinumą, kuris besiformuojančiomis sąlygomis vis labiau miglotas.

Remiantis viešai paskelbtais 2023 metų I ketvirčio duomenimis, valstybė šiais metais dėl progresinio nuotolinių lošimų apmokestinimo modelio netaikymo negaus apie 15-20 mln. €.

Mokesčio tarifas turi skirtis ir pagal kaštus: didesni kaštai – mažesnis tarifas

Kaip matyti iš oficialios Lietuvos lošimo paslaugų rinkos statistikos, per tą patį laiko tarpą skirtingų lošimo rūšių vietų bendrosios veiklos pajamos (GGR) yra reikšmingai skirtingos:

Lošimo vieta		Bendrosios veiklos pajamos (GGR), € 2023 m. I ketv.	Lošimo įrenginių skaičius, vnt.	GGR vienam įrenginiui, € per mėnesį	Lošimo vietų skaičius, vnt.	GGR vienai lošimo vietai, € per mėnesį
Antžeminis lažybų punktas		2 479 692	-	-	89	9 287,24
Antžeminis B kategorijos automatų salonas		7 978 424	3 470	766,42	193	13 779,66
Kazino	A kategorijos lošimo automatai	3 812 039	563	2 256,98	15	84 711,98
	Stalo lošimai	4 394 699	98	14 947,96	15	97 659,98
	<i>(bendrai)</i>	8 206 738	-	-	15	182 371,96

Taigi, pagal 2023 metų I ketv. duomenis per mėnesį paskaičiuotos vieno lažybų punkto bendrosios veiklos pajamos GGR sudarė 9 287,23 eurų, B kategorijos lošimo automatų salono 13 779,66 eurų, o vieno kazino (lošimo namų) 182 371,96 eurų, kurių A kategorijos automatų viename kazino pajamos buvo 84 711,98 eurų, o stalo lošimų 97 659,98 eurų.

Lentelėje pateikti duomenys iliustruoja kiekvienos lošimo paslaugų rūšies skirtingą pajėgumą per tą patį laiką (šiuo atveju per mėnesį) generuoti pajamas, tuo pačiu, ir skirtingą socialinę riziką vartotojams. Toje pačioje lentelėje yra pateiktos skirtingų lošimo rūšių vieno lošimo įrenginio pajamos per mėnesį, kurios viena nuo kitos skiriasi kartais, o tai parodo, jog skirtingų rūšių įrenginiai kuria skirtingas socialines rizikas bei paaiškina, jog esant vienodai apmokestinimo sistemai ir vienodam to paties dydžio lošimo mokesčio tarifui, ypač jei jis yra didelis, ženkliai didesnę naštą ir riziką veiklos tęstinumui patiria mažesnes pajamas per lošimo organizavimo vietą (įrenginį) generuojantys ribotų parametrų įrenginiai ir lošimo vietos, kuriose jie eksploatuojami, šiuo atveju B kategorijos lošimo automatų salonai ir lažybų punktai.

Taigi iš gaunamų pajamų dengiami visi einamieji kaštai – lošimo ir loterijų mokestis, patalpų nuoma ir priežiūra, darbuotojų darbo užmokestis, įrangos, LAKIS ir kitų informacinių sistemų palaikymas. Iš šių sumų dengiamos ir kapitalo investicijos – patalpų įrengimas, lošimo įrenginių įsigijimo kaštai ir kt.

Atėmus aukščiau išvardintus veiklos kaštus likusi pajamų suma turi generuoti „sveiką“ pelno maržą, tačiau kartu nebūtų perteklinė, nesiformuotų viršpelnis. Todėl iš šių skaičių akivaizdu, kad mokesčio tarifas skirtingoms lošimo paslaugoms turi būti skirtingas. Tai dar labiau aktualu lyginant antžeminių lažybų punktų ir B kategorijos lošimo automatų salonų kaštų struktūrą su nuotolinių lošimų organizatorių, kurių generuojamos pajamos ir kaštai skiriasi kartais. Ką patvirtina lentelėje pateikti duomenys.

Svarbu ir tai, jog nuotolinių lošimo paslaugų atveju yra draudžiama priimti statymus iš ne Lietuvos piliečių, esančių kitose jurisdikcijose, visos pajamos yra gaunamos išimtinai iš vidaus rinkos nacionalinių vartotojų lėšų, skirtų šių paslaugų vartojimui, o net 60-65 proc. jų „išvažiuoja“ iš Lietuvos per išmokas technologijų tiekėjams (tokių Lietuvoje nėra), nenacionalinės kilmės akcininkams ir kt. Gaunasi taip, kad nauda iškeliauja, o problemos lieka Lietuvai.

Atskirai būtina vertinti ir papildomą kriterijų, kuris svarbus nustatant optimalų apmokestinimo tarifą. Tai – konkurencijos lygis atitinkamame lošimo paslaugų rūšies segmente, pagal principą mažesnė socialinė rizika – didesnis prieinamumas, todėl didesnė ir konkurencija. Tų lošimo paslaugų atvejais, kai konkurencijos lygis žemas, mokesčio tarifas turi būti didesnis, o kai kuriais atvejais – progresinis. Ir priešingai, tuose rinkos segmentuose, kur konkurencija aktyvi ir didelė, taikomas mokesčio tarifas fiksuotas ir paprastai neviršija 15% nuo bendrųjų veiklos pajamų (GGR).

Antžeminių lošimo vietų veiklos tęstinumo iššūkiai

2015-2022 metais lažybų punkto vidutinės metinės bendrosios veiklos pajamos (GGR) sumažėjo 21,5% nuo 133,1 iki 104,4 tūkst. € (per metus). Kai B kategorijos lošimo automatų salonų mažėjo 8,0% – nuo 181,6 iki 167,1 tūkst. € (per metus).

Šį bendrųjų veiklos pajamų mažėjimą papildomai veikė reikšmingai augę einamieji kaštai (pavyzdžiui, vidutinis atlyginimas 2015-2022 padidėjo daugiau nei pusantro karto (+151,1%) nuo 756,9 € iki 1900,3 € (lyginami IV ketv. vidurkiai), o patalpų nuoma – iki pusės (pavyzdžiui, „Ober Haus“ duomenimis prekybinio ploto Kaune gyvenamuosiuose kvartaluose nuoma 2015 metų sausį kainavo 4,1-6,7 € už m² per mėn., kai 2022 gruodį jau atitinkamai 4,3-8,5 €).

Taigi, tiek lažybų punktų, tiek B kategorijos lošimo automatų salonų veiklos tęstinumas gerokai mažiau realus dėl reikšmingai (bendros infliacijos fone) mažėjančių pajamų ir dar sparčiau augančių kaštų. Per aukščiau analizuojamą laikotarpį mokesčiai B kategorijos salonams, įvairių entuziastų Seime pastangomis, per kelis kartus buvo padidinti daugiau nei dvigubai, tiek pat didėjo ir kiti su veikla susiję kaštai, o pajamos net sumažėjo, lyginant su 2015 metų lygiu. Dėl to šio sektoriaus bendrovių pelningumas krito iki 10% ribos, kas kelia realų pavojų bendrovių veiklos tęstinumui. Todėl, stebint bendrą ekonomikos situaciją ir ruošiantis neišvengiamai recesijai, keltinas klausimas dėl būtinų skubių valstybės veiksmų stabilizuojant šio mažos socialinės rizikos lošimo paslaugas teikiančio sektoriaus veiklą.

Situacija kontrastuoja su visiškai priešingomis įstatymų leidėjo iniciatyvomis.

Įstatymų leidėjo taikomas universalus lošimo paslaugų mokesčio tarifas yra teisinio reguliavimo klaida. Visas lošimo paslaugas laikant identiškais, pranašumą įgauna tos, kurių organizavimo kaštai dėl organizavimo specifikos yra mažesni, o pajamos per lošimo vietą (ir kartu – socialinė rizika vartotojams) ženkliai didesnės. Būtent todėl rinkoje pradėjo dominuoti rizikingiausi A kategorijos nuotoliniai lošimai. Būtina turėti omenyje jog nedideli B kategorijos automatų pagrindiniai parametrai, siekiant apsaugoti

virtotojus nuo per didelio išlaidavimo, yra nustatyti įstatymo. Būtent todėl nėra pajėgūs per įrenginį ir lošimo organizavimo vietą generuoti didėjančias pajamas. Tai svarbu suprasti vis didėjančių, o atskirais atvejais ir didinamų mokesčių akivaizdoje.

Nuotoliniai A kategorijos lošimai	Bendrosios veiklos pajamos (GGR, mln. €)	Rinkos dalis, % nuo GGR	Specialiojo mokesčio tarifas
2016 metai	15,3	16,8	10% (mažesnis (!), nei nuosaikiams antžeminiams lošimams)
2022 metai	118,4	48,3	20% (tik lygus nuosaikiams antžeminiams lošimams)

2011-2015 metais neteisėtai nuotolinių lažybų paslaugas teikė trys bendrovės, ir tokią jų veiklą neteisėtai poįstatyminiais teisės aktais, ką pripažino visų lygių Lietuvos teismai, leido tuometinė Valstybinė lošimų priežiūros komisija, o vėliau Lošimų priežiūros tarnyba (politiniu lygiu tokią veiklą „saugojo“ partijos „Tvarka ir teisingumas“ deleguotas Finansų viceministras a.a. Vytautas Galvonas). Tuo pat metu kitiems lošimo paslaugų tiekėjams įėjimas į šį rinkos sektorių buvo užkirstas administracinėmis priemonėmis, o jame veikiančios trys bendrovės per minimą laikotarpį suformavo klientų bazę, užsitikrino dominuojančią starto padėtį dar iki 2016 metų, kada nuotolinių lošimų paslaugos buvo legalizuotos. Tokia padėtis išlieka iki šiol, kai tos pačios trys dominuojančios bendrovės (dvi iš jų buvo perduotos kitiems savininkams) užima absoliučiai didžiąją dalį nuotolinių lošimo paslaugų rinkos, o plėtojantis nuotoliniams lošimams ir visos rinkos dalį.

Dėl šuoliško nuotolinių lošimo paslaugų augimo ir įstatymo leidėjo kryptingai antžeminiams lošimams kuriamų naujų apribojimų (pavyzdžiui, savivaldybių tarybų sutikimai) bei veiklos sąlygų sunkinimo (pavyzdžiui, lošimo paslaugų mokesčio tarifo didinimas) Lietuvoje 2016-2022 metais nuosekliai mažėjo šių nuosaikias lošimo paslaugas siūlančių lošimo vietų:

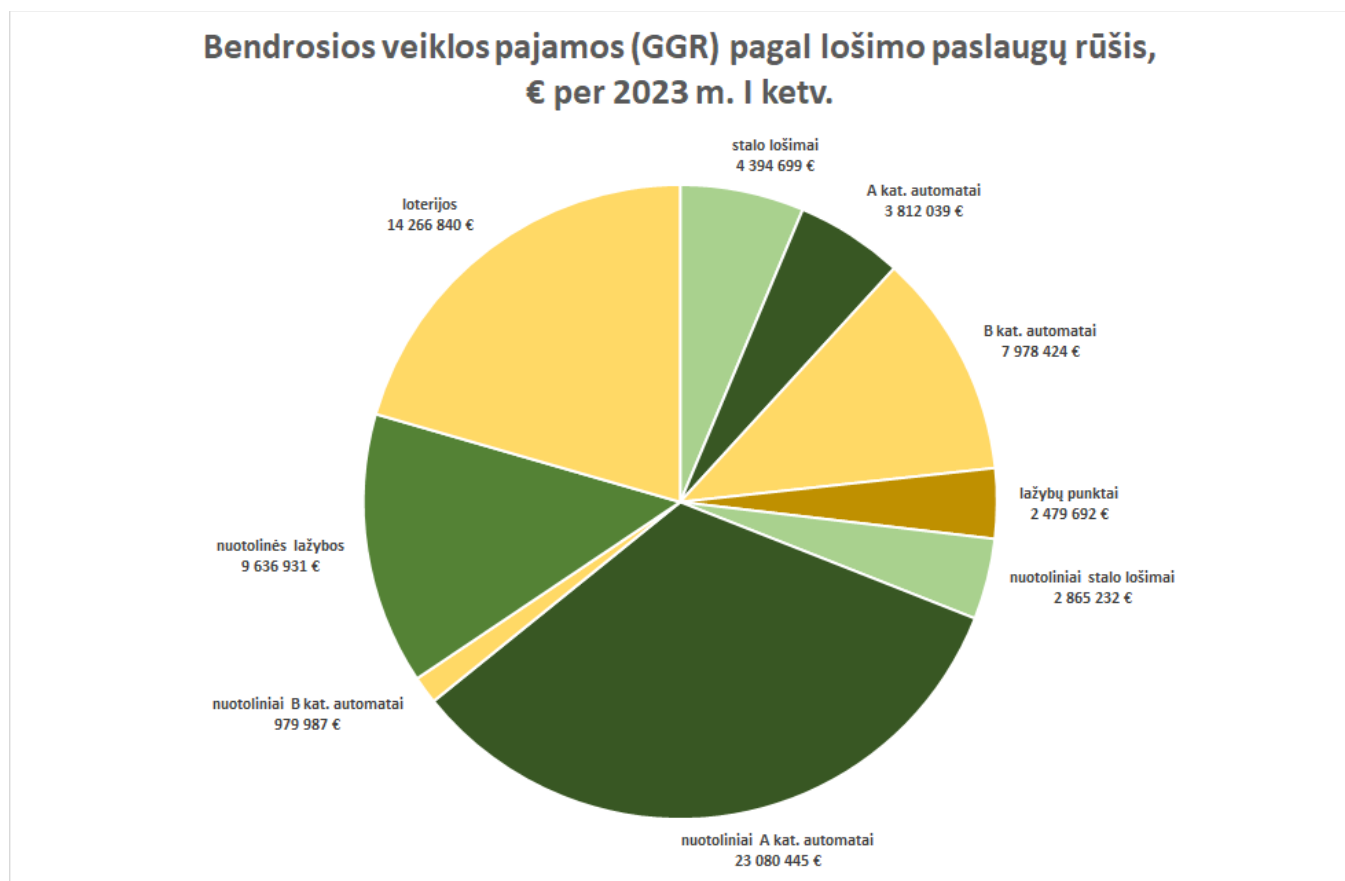
Lošimo vietos rūšis	Vietų skaičius 2016 metų pradžioje	Vietų skaičius 2023 metų pradžioje
Lažybų punktas	165	89
B kategorijos automatų salonas	198	193

Šiuos pokyčius fiksuoja ir darbo vietų statistika. „CreditInfo“ duomenų bazės duomenimis, po Mykolo Majausko inicijuotų pakeitimų, pavadintų „pertvarka“ ir nukreiptų viską daryti priešingai, nei diktuoja viešasis interesas (jis vienu metu visiems vienodai didino ir mokesčio tarifą, ir socialinės rizikos laipsnį), bendras lošimo paslaugų rinkoje dirbančių asmenų skaičius sumažėjo apie 200 darbo vietų – nuo 1900 iki 1700 dirbančiųjų. Pažymėtina, kad šio rodiklio niekaip neveikė nuotolinių lošimo paslaugų ir antžeminių kazino tiekėjų darbo vietų skaičius – jis nepakito, nes nesujęs su paslaugų vartojimo mastu. Taigi, sumažėjimas fiksuotas tik dėl antžeminių lažybų punktų ir B kategorijos lošimo automatų salonų

uždarymo. Pavyzdžiui, vien per 2022 metus iš viso buvo uždarytos 52 tokios vietos – 35 lažybų punktai ir 17 B kategorijos lošimo automatų salonų. Prognozuojama, jog M. Majausko pertvarkai pasiekus kulminaciją darbo neteks dar apie 500-700 darbuotojų, šiandien užimtų lažybų punktuose ir B kategorijos lošimo automatų salonuose.

Pažymėtina, jog šis antžeminių pramogų pasiūlos mažėjimas kontrastuoja su radikaliai išaugusia nuotolinių, ypač A kategorijos, lošimų pasiūla. Vartotojai vietoj mažos socialinės rizikos lošimo paslaugų pradėjo rinktis didesnės socialinės rizikos paslaugas. Tai kryptingos ir klaidingos įstatymų leidėjo, pirmiausia (Mykolo Majausko asmenyje) veiklos rezultatas. Akivaizdu, jog vartotojai, jeigu jiems palikta laisvė rinktis didesnės ar mažesnės rizikos lošimo paslaugas, visada rinksis didesnę azartą (ir pralošimo riziką) siūlančius nuotolinius A kategorijos lošimus, kuriuose neribojami pagrindiniai riziką didinantys parametrai (didžiausi statymo ir laimėjimo dydžiai), ypač trumpa vieno lošimo trukmė. Tai akivaizdžiai matyti, kai vertinama nuotolinių lošimo paslaugų struktūra, kurioje vartotojai dominuojančiai renkasi rizikingiausias A kategorijos paslaugas, todėl užimančias didžiąją paslaugų dalį.

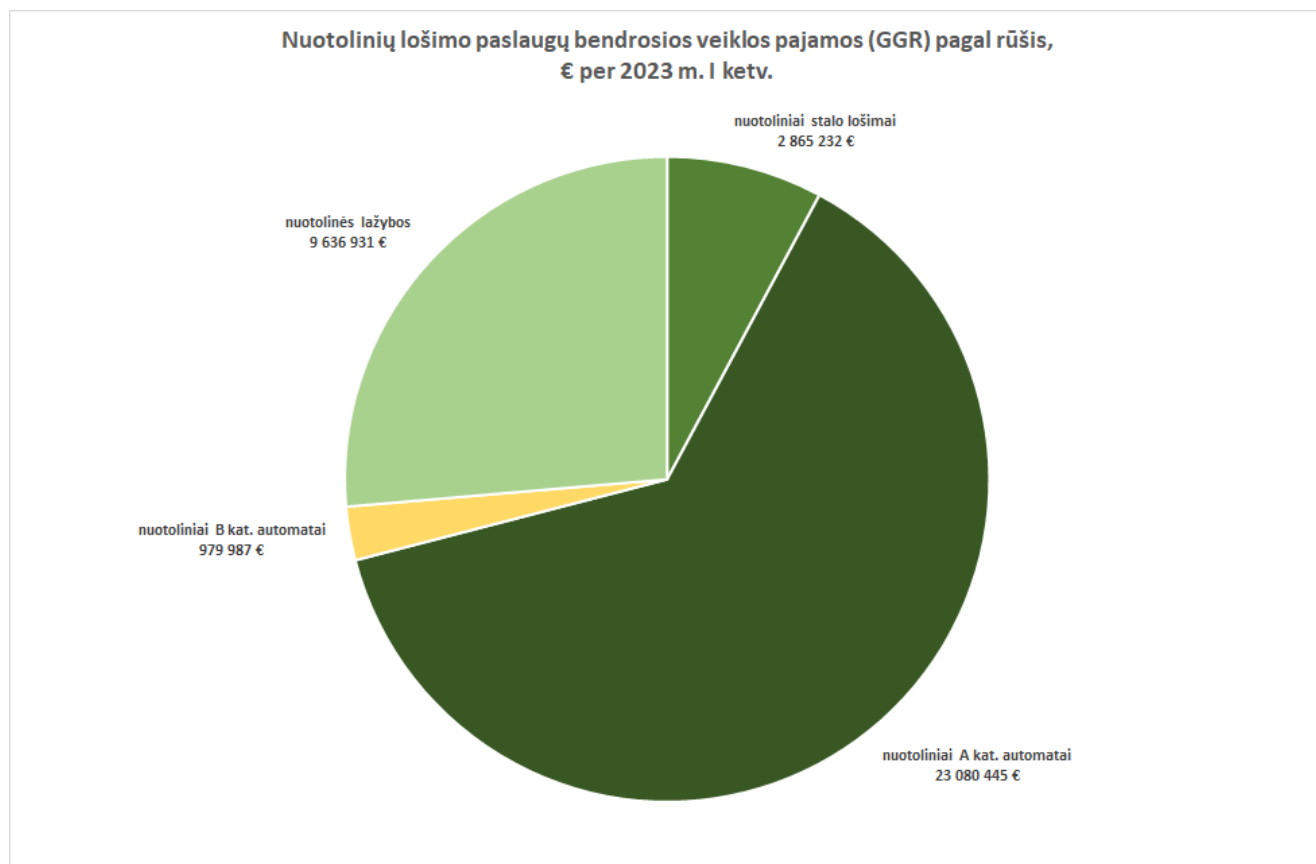

2023 metų I ketvirčio lošimo paslaugų rinkos struktūra patvirtina, kad rinkoje dominuoja didžiausios socialinės rizikos lošimo paslaugos, t.y. nuotoliniai A kategorijos lošimai. Grafike didžiausios socialinės rizikos lošimai pavaizduoti tamsiomis-žalsvomis spalvomis. Ir priešingai, nuosaikios lošimo paslaugos pažymėtos šviesiomis-gelsvomis spalvomis.

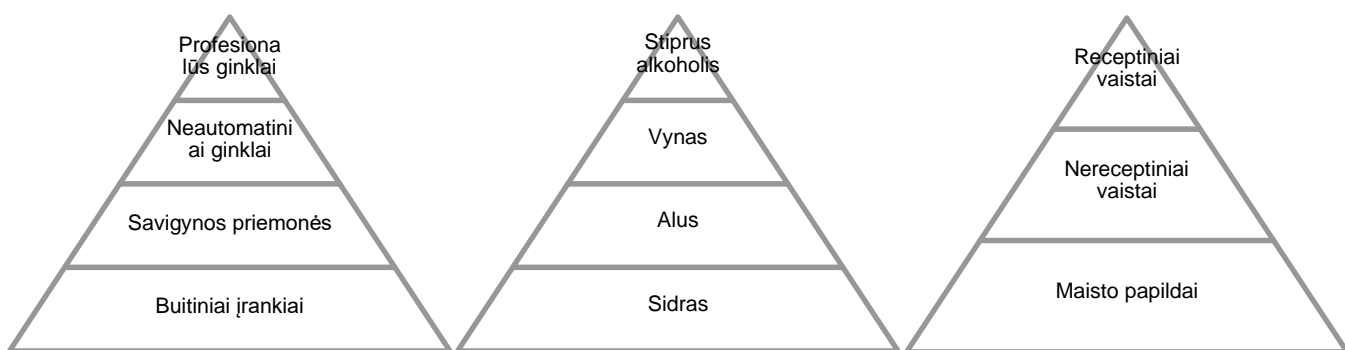
Vartotojų pasirinkimą (kai pasirinkimas laisvas ir valstybės neribojamas) akivaizdžiai patvirtina padėtis nuotolinių lošimo paslaugų rinkos segmente, nes čia vartotojai yra laisvi rinktis visas lošimo rūšis viename tinklalapyje. Akivaizdu, jog vartotojai tokioje situacijoje renka didžiausios socialinės rizikos pasiūlymą.

(tiesa, tarp šių duomenų nėra nuotolinių loterijų paslaugų dalies, nes reguliatorius antžeminių ir nuotolinių loterijų paslaugų skirties duomenų viešai dėl nepaaiškinamų priežasčių neteikia):

Kaip matyti, nuosaikios ir didelės rizikos lošimo paslaugos internete paklausą dalinasi santykiu 1-35. Laisvas vartotojų pasirinkimas, kai ribojimų nėra, kalba pats už save. Tokia padėtis radikaliai skiriasi nuo kitų valstybės kontroliuojamų ekonominės veiklos sričių:

Pavyzdys iliustruoja kitų valstybės kontroliuojamų ekonominių veiklų, turinčių socialinės rizikos dedamąją, kontrolės ir ribojimų principinę schemą pagal rizikų valdymo teoriją, kai didžiausią socialinę riziką kelianti veikla ribojama maksimaliai, o mažiausiai pavojinga – ribojama mažai arba visai neribojama. Analogiškai turėtų būti formuojama ir lošimo paslaugų rinka, tačiau šiandien kryptingomis įstatymų leidėjo pastangomis sukurta priešinga padėtis – rinkoje dominuoja didžiausios socialinės rizikos paslaugos, o nuosaikios sudaro vis mažėjančią dalį.

Būtina atkreipti dėmesį ir į bendrą šalies ekonominę padėtį, kuri, vienbalsiai sutariama, jog artėja į sudėtingą ilgalaikio nuosmukio padėtį. Jeigu tam nebus pasiruošta ir deramai įvertinti pavojai, tai gali lemti dar spartesnę nuosaikių lošimo paslaugų pasiūlos nykimą ir, paradoksalu, sparčiau augančias problemas dėl perteklinio didelės socialinės rizikos lošimo paslaugų vartojimo.

Remiantis aukščiau išdėstyta informacija, galima apibendrinti šias pagrindines situacijos lošimo paslaugų rinkoje ydas. *Pirma*, valstybė leido trims nuotolinių lošimų organizatoriams 2011-2015 metais neteisėtai teikti nuotolinių lošimų paslaugas iki pat rinkos legalizavimo, netaikydami jokio atšalimo laikotarpio, dėl ko šie tapo šio rinkos segmento nepajudinamais lyderiais. Naudodamiesi šia dominuojančia padėtimi šiandien jie dešimtimis milijonų kaupia viršpelnį, kurio valstybė nesusigražina progresinių mokesčių pagalba. *Antra*, valstybė ignoruoja skirtingų lošimo paslaugų rūšių skirtingą socialinės rizikos mastą, todėl „vienodomis sąlygomis“ teikiamos nuosaikios paslaugos nyksta, o radikali, formuojančios esmines problemas ateityje, tampa dominuojančiomis. *Trečia*, valstybė ignoruoja skirtingų lošimo paslaugų kaštų struktūrą, nevertina objektyvių pelningumo skirtumų, dėl ko didelius veiklos kaštus ir įstatymu nustatytais parametrais apribotas galimybes generuoti dideles pajamas, nuosaikios antžeminės lošimo paslaugos nyksta ir traukiasi, o vietoj jų plečiasi didžiausios socialinės rizikos nuotolinės neribotų parametrų lošimo paslaugos. *Ketvirta*, valstybė nevertina atskiruose lošimo paslaugų rinkos segmentuose esančios konkurencijos lygio, nesinaudoja šiais duomenimis kaip finansų inžinerijos įrankiu, nenustato skirtingų specialiojo mokesčio tarifo, kuris užtikrintų maksimalų lošimo paslaugų mokesčių surinkimą valstybės ir visuomenės naudai.

Todėl raginame Seimą ir Finansų ministeriją kuo greičiau atsisakyti klaidingos nuostatos, neva visos lošimo paslaugų rūšys vienodos ir dėl to turi vienodą socialinę riziką. Tai paneigus, būtina imtis skubių priemonių:

- taikant progresinio apmokestinimo modelį grąžinti valstybei ir visuomenei nuotolinių lošimo paslaugų tiekėjų kaupiamą viršpelnį;
- diferencijuoti specialųjį lošimo paslaugų mokestį pagal skirtingas lošimo rūšis, įvertinant per lošimo organizavimo vietą jų pajamas ir kaštų struktūrą bei konkurencijos lygį;
- sumažinti perteklinius reikalavimus mažos socialinės rizikos lošimo paslaugoms ir įvesti griežtesnius ribojimus didžiausios socialinės rizikos paslaugoms;
- aukščiau išdėstytos priemonės galioja ir loterijoms.

Naudodamiesi proga būtume taip pat dėkingi už išsamų atsakymą – kaip Seimas ir Finansų ministerija vertina:

- išvardintas sisteminės Lietuvos lošimo paslaugų rinkos ydas ir dėl jų kylančius pavojus;
- vartotojų laisvai prisiimamą per didelę socialinės žalos riziką;
- valstybės ir visuomenės negaunamas pajamas dėl dalies tiekėjų sutelkiamo ir negražinamo milžiniško dydžio viršpelnio.

Pagarbiai,

NLŽVA Prezidentas

Evaldas Magelinskas